

Anam

– Kara kız · 31 Ocak 2022

ANAM

Geceler boyu uykusuz kaldık,
Ölmeden dar ağacına astılar bizi anam!
Sol yanımız kahpe kurşunlara gebe
Bu hayatta ağlarken gülmeyi öğrendik
Ayağımız da prangalar, ellerimiz de kelepçeler
Masmavi gökyüzünü özledik be anam!

Çocukluğumuzu , çocuk olmayı çaldılar bizden
Gençliğimizin en güzel yılları, en güzel anları
Batan güneşin kızılığın da
Bir yudum sevgiye hasretle geçti
Yüzlerimiz de nasırlaşmış çizgiler
Her bir çizgide feleğin sillesi yatar
Boynumuza geçen zincirler ciğerimizi yakar
Yaktıkça gözbebeklerimiz yerinden oynar anam!

Umutlarımız yap boz tahtasına döndü
Geçmiyor günler geçmiyor benim güzel anam!
Ölüm haberlerimiz gelince sakın ağlama
Zalimlerin hükümdar olduğu,
Masumların yok olduğu bu dünyada
Unutma ki her birimiz Garip bir yolcu..!
Çıktığımız amansız, biçare bu uzun yolda
Gülmedi kara talihli, kara bahtımız
Belki gerçek dünyada güler can anam!

Elbet bir gün yıkılacak bu bozuk düzen
Vuslat, aydınlık günler yakındır be can anam!
Dert edip tasalanma sen yeter ki
İşte o zaman gelirse emin ol ki
İçimizin bir yerinde unutulan fakat hala yaşayan
Masum, saf çocukluğumuzla,
Masmavi gökyüzüne birlikte bakacağız anam!

31.01.2022 Ankara P.ÇETİN